08/07/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହି ସଭାରେ ବାହ୍ୟମୁଖୀ ହୋଇ ବସିବାର ନାହିଁ, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ଅଛି, ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଅଥବା କାମ-ଧନ୍ଦା ଆଦିକୁ ମନେପକାଇବା ଦ୍□ାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍‌ର ବିଶେଷତା କ'ଣ ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମର ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍ ବୁଦ୍ଧିର ଅଟେ, ତାର ବିଶେଷତା ଏହା ଯେ ତୁମେ ଆଶିକ (ପ୍ରେମିକା) ହୋଇ ନିଜର ମାଶୁକ (ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ) ୟାଦ କରୁଛ । ଏହି କଥାର ଈଶାରା ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି - ମନମନାଭବ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରେମିକ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଡ୍ରିଲ୍ କିପରି କରିପାରିବେ । ସେମାନେ ତ ପରସ୍ପରକୁ ଶାରୀରିକ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବି ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ବି ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ (ଯୋଗ କରାଇଲାବାଲା ପିଲାମାନେ) ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି! ଯୋଗ ଯାତ୍ରାର ଡ୍ରିଲ୍ (ଅଭ୍ୟାସ) କରାଉଛନ୍ତି । ମୁଖରେ କିଛି ବି କହିବାର ନାହିଁ । ତେବେ କାହାର ସ୍ମୃତି? ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବବାବାଙ୍କର । ତାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଆମର ଯେଉଁ ସବୁ ବିକର୍ମ ରହିଛି ତାହା ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହୋଇଯିବୁ, ତେବେ ଯେତେ ଯିଏ ୟାଦର ଡ୍ରିଲ୍ କରିପାରିବ । ଏହା ଆତ୍ମାର ଡ୍ରିଲ୍, ଶରୀରର ନୁହେଁ । ଭାରତରେ ଯେଉଁ ଡ୍ରିଲ୍ ବି ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ହେଲା ଶାରୀରିକ, ଏହା ହେଉଛି ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍ । ଏହି ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍‌କୁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି ।

ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍‌ର ଈଶାରା ନିଶ୍ଚିତ ଗୀତାରେ ଅଛି । ଭଗବାନୁବାଚ ଅଥବା ଭଗବାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବାଚ (କଥା) ରହିଛି । ତୁମେ ଏବେ ଭଗବାନ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ନା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ମିଳିଛି - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏହି କଥା କହିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏଥିରେ ବାରମ୍ବାର କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏଠାରେ ବସି ଯଦି କେହି ନିଜର ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ, କର୍ମଧନ୍ଦାକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେ ଏଠାରେ ଯୋଗରେ ବସିଛ ସେହିପରି ଚାଲିବୁଲି, କର୍ମ କରି ମଧ୍ୟ ଯୋଗରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ପ୍ରେମିକା-ପ୍ରେମିକ ପରସ୍ପରକୁ ମନେ ପକାଇଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ହେଲା ଶାରୀରିକ । ତୁମର ହେଲା ଆତ୍ମିକ ସ୍ମୃତି । ଆତ୍ମାମାନେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜର ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ନା ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପ୍ରେମିକ ପିତା ଏବେ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆତ୍ମାମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କଥା । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ପ୍ରେମିକାମାନେ ମୋତେ (ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ) ମନେ ପକାଉଛ ଯେ ବାବା ଆସ । ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର ଏବଂ ନିଜ ସାଥୀରେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଚାଲ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଏହି ଦୁଃଖଧାମ, ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଅମର ଲୋକ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍, ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ମୁର୍ଦ୍ଦାବାଦ୍ । ତୁମେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଏବେ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ହେଉଛୁ । ଏଠାରେ ଯଦି କେହି ମରିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ କହନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲା । କିନ୍ତୁ କେତେ ସମୟ ପାଇଁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲା... ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ - ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ । ତୁମକୁ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ କିଏ କରାଉଛନ୍ତି! ସିଏ ହେଲେ ଗୀତାର ଭଗବାନ । କିନ୍ତୁ ସିଏ ତ ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି - ନିରାକାର ତ ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ କିପରି ଏଠାକୁ ଆସି ଶିଖାଇବେ? ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ଡ୍ରାମା

ଅନୁସାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଭୁଲ୍‌ରେ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଶିବଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ସମୟରେ ପାଖାପାଖି ଅଟେ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି କାଲି ହେବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ ରାତ୍ରି ସମୟରେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ହୁଏ ସକାଳ ସମୟରେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭାତ (ସତ୍ୟଯୁଗ) କୁହାଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଶିବରାତ୍ରୀ ଶେଷ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଯାଇ କୃଷ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ହୁଏ । ଏହି ସବୁ କଥା ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବେ, ଏଠିକାର ନିୟମ ହେଲା - ଏହି ସଭାରେ କେହି ବାହ୍ୟମୁଖୀ ହେବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ବି ବୁଝିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଜାଣିଥାନ୍ତେ ତେବେ କହି ଦିଅନ୍ତେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏବେ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ସମୟ ଅଟେ, ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆଦି ସମୟ ହୋଇଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪୦,୦୦୦ ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି । ବେହଦର ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ହଦର (ଲୌକିକ) ପିତା ତ ପତିତ-ପାବନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାପୁ ନାମ ତ ବହୁତଙ୍କର ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପୁ ଅଥବା ପିତା ବୋଲି କହିଥାଆନ୍ତି । ଏହି ରୁହାନୀ ପିତାଶ୍ରୀ ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ପତିତ-ପାବନ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଆବଶ୍ୟକ । ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍□ାରା କେହି କ'ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ଗାୟନ କରାଯାଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା । ସ୍ଥାପନା ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ କରିବେ, ନା କି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା, ନା ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ମିଳିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଏହିଠାକୁ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ, କାରଣ କେହି ବି ଆତ୍ମା ଫେରିଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍□, ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁରା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପାର୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଗର୍ଭରେ ଥାଏ ତେବେ ବି ଜନ୍ମ ତ ହେବ ନା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସେ, ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସେବେଠାରୁ ନେଇ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେପରି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ବାବା ୟାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଗର୍ଭରେ ହଲଚଲ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେହି ସମୟଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ହିସାବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି କମ୍ ବେଶି ହେବ ତେବେ ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷରୁ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଏହା ବଡ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ବୁଝିବାର କଥା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ପୁନର୍ବାର ଏହି ଜ୍ଞାନ ନେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କଂସପୁରୀରୁ କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯାଉଛ । ଏହିସବୁ କଥା ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାୟା ବଡ ଦୁସ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହରାଇ ଦେଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା କରୁ କରୁ କେଉଁଠି ମାୟା ରୂପୀ ଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ପଡିଯାଉଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ମୋର ହୁଅନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାନ୍ତି... ଅହୋ ମାୟା ପୁଣି ବି ଭାଗନ୍ତି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ରୋଜଗାରରେ ଗ୍ରହଚାରୀର ପ୍ରଭାବ ପଡିଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଘ୍ନ ପଡିଯାଏ । ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲାଗିଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପଡିଛି ପୁଣି ଚାଲୁ-ଚାଲୁ କାହା କାହା ଉପରେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଯାଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଯଦି ଏହି ଦୁନିଆରେ ମହାମୂର୍ଖ ଦେଖିବାର ଅଛି ତେବେ ଏହିଠାରେ ଆସି ଦେଖ । ତୁମର ଆତ୍ମା କହୁଛି - ମୁଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସଦା ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛି । ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବର୍ସା ନେଇଥିଲି । ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଏବେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ବାହାରେ ତୁମର ସେଣ୍ଟର ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବେ । ଏଠାରେ ଏହା ହେଉଛି ଇନ୍ଦ୍ରସଭା । ଇନ୍ଦ୍ର ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି ନା, ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ବର୍ସା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଭଳି ସଭାକୁ କେହି ପତିତ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁଜପରୀ, ପୁଖରାଜପରୀ ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନେ ପଣ୍ଡା ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି - କେହି ବି ବିକାରରେ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ ସହିତ ନେଇ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଦୁଇଜଣ ଯାକ ଦାୟୀ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ବିକାରୀକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ

ଆସିଲେ ତେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଦାଗ (ପାପ) ଲାଗିଯିବ । ପୁଣି ବହୁତ ବଡ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ପରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍□ ରହିଛି । କହିଥା'ନ୍ତି - ମାନ ସରୋବରରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍□ାରା ପରୀ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ମାନସରୋବର । ବାବା ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ଆସି ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା ବରଷୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ନଦୀ ବି ଅଟ, ସରୋବର (ପୋଖରୀ) ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗରେ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଉଭୟ ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ଅଛି ନା । ଅଧାକଳ୍ପ ଆତ୍ମାମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଥାନ୍ତି । ଡାକିଥା'ନ୍ତି ବାବା ଆସ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ପବିତ୍ର କର । ବାବା ଈଶାରା ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କୁ ମାନିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଚେଷ୍ଟା କରି ସେହିମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ବାବା କିପରି ଆସି ତିନିଟି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ତିନିଟି ଯାକ ଧର୍ମ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇ ନ ଥାଏ । ପୁଣି ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପରେ କେତେ ମଠ ପନ୍ଥ ଆଦି ଅନେକ ଅନେକ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ । କେଉଁଠି ଅଧାକଳ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ତାହା ବି ମଧ୍ୟ ସଂଗମଯୁଗରେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ହିଁ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବା ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ କାହା ଭିତରେ ଏହିଭଳି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରି, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କୁଳର ସ୍ଥାପନା କରି ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ କରାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିକୁ ଚାଲି ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ସୁଖକୁ ଆସୁଛ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ନ ଥାଏ, ଯାହାକି ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ବାବା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସାଗର ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜକୁ ସାଗର ବୋଲାଇବ ନାହିଁ । ତୁମେ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ନାମ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା । ବାକି ସେଗୁଡିକ ହେଲେ ପାଣିର ନଦୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର (ସାଗରର) ସନ୍ତାନ ତୁମେମାନେ କାମ ଚିତାରେ ବସି ଜଳି ମରିଯାଇଛ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ହୋଇ ଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଚାରିଟି ଯୁଗ ଅଛି ନା । ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ହେଲା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ, କୁମ୍ଭ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନା । କୁମ୍ଭ କୁହାଯାଏ ମେଳାକୁ । ନଦୀ ଆସି ସାଗର ସହିତ ମିଶିଥାଏ । ଆତ୍ମା ଆସି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥାଏ, ଏହାକୁ କୁମ୍ଭ କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶୁଛ, ଆଲୋଚନା କରୁଛ, ଏହାକୁ କୁମ୍ଭ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସାଗର ତ ନିଜ ଯାଗାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀରରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯେଉଁଠି ୟାଙ୍କର ଶରୀର ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଉପସ୍ଥିତ, ବାକି ତୁମେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନେ ମିଶୁଛ । ନଦୀମାନେ ଛୋଟ ବଡ ତ ଥା'ନ୍ତି ନା । ଲୋକମାନେ ସେଠାକୁ ସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି । ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ସରସ୍□ତୀ ଆଦି ତ ଅଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ଯମୁନାର କୂଳ - ସ୍□ର୍ଗ ଅଟେ । ଦିଲ୍ଲୀ ପାଇଁ କୁହାଯାଏ - ପରିସ୍ତାନ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଯୁଗଳ (ପତି-ପତ୍ନୀ) ହେଲେ ତ ଯାଇ ରାଜ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେତେ ଖୁସିରେ ଅଛ । ମାୟାର ତୋଫାନ ତ ବହୁତ ଆସିବ । ତୁମର ବେହଦର ବକ୍ସିଂ ଚାଲିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ୫ ବିକାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ଆମେ ଚାହୁଁଛେ ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ମନେପକାଇବାକୁ କିନ୍ତୁ ମାୟା ଆମର ଯୋଗକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛି । ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଖେଳ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି, ପରମାତ୍ମା ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣୁଛନ୍ତି, ମାୟା ତା ଆଡକୁ ଟାଣୁଛି । ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ନାଟକ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ବାଇସ୍କୋପ (ସିନେମା) ଦେଖିବାର ଫେସନ ଏବେ ବାହାରିଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ବାଇସ୍କୋପ ଉପରେ ହିଁ ବୁଝାଇବାର ଥିଲା । ନାଟକରେ ତ ଅଦଳ ବଦଳ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ତ ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ (ତିଆରି ହୋଇ ରହିଥିବା) ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି... ଅମୁକ ମରିଗଲା ତା'ର ଏତିକି ହିଁ ପାର୍ଟ ଥିଲା, ଆମେ ଚିନ୍ତା କାହିଁକି

କରିବା । ଡ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ଶରୀର ଛାଡିଦେଲା ଆଉ କ'ଣ ଫେରିପାରିବ । କାନ୍ଦିବାରେ ଲାଭ କ'ଣ? ଏହାର ତ ନାମ ହିଁ ହେଲା ଦୁଃଖଧାମ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମୋହଜିତ୍ ରାଜାମାନେ ଥାନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମୋହର କୌଣସି କଥା ନ ଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର କେତେ ମୋହ ରହିଛି । ଯଦି କାହାକୁ କାନ୍ଦ ମାଡୁ ନ ଥିବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ତାକୁ ମଧ୍ୟ କନ୍ଦେଇ ଦେବେ । ଯାହାଦ୍□ାରା କି ବୁଝାପଡିବ ଯେ ଇଏ ଅବସୋସ କରୁଛନ୍ତି । ନ ହେଲେ ନିନ୍ଦା ହୋଇଯିବ । ଭାରତରେ ହିଁ ଏହି ସବୁ ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଭାରତରେ ହିଁ ସୁଖ, ଭାରତରେ ହିଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତରେ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନେ ଭାରତର ପୁରୁଣା ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ ବଡ ଖୁସିରେ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଜିନିଷର ମାନ ରହିଥାଏ । ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ଶିବବାବା ତ ଏହିଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ନା, ତାଙ୍କର କେତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ପୂଜା କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ରହିବାର ଅଛି । କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଆମେ ଜାଣିଛେ ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ମୋହୀ ହେବାର ଅଛି ।

(୨) ଯେବେ କି ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଚାଲିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସତର୍କ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ଲାଗି ନ ଯିବ । ଯଦି ନିଜ ଉପରେ କୌଣସି ଖରାପ ଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ତେବେ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରି ତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଟେନ୍ଶନ୍ ଉପରେ ଆଟେନ୍ଶନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ବିଶ୍□ର ଟେନ୍ଶନ୍କୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଭବ ।

ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆଟେନ୍ଶନ୍ ଦେଉଛ, ସେତେବେଳେ ନିଜ ଭିତରେ ଟେନ୍ଶନ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବିସ୍ତାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସାର ସ୍□ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ, କ୍□ାଣ୍ଟିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ ପରିମାଣର ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାହିତ କରି କ୍□ାଲିଟୀବାଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚମାନର ସଂକଳ୍ପ କର । ପ୍ରଥମେ ନିଜର ଟେନ୍ଶନ୍ ଉପରେ ଆଟେନ୍ଶନ୍ ଦିଅ ତେବେ ଯାଇ ବିଶ୍□ରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଟେନ୍ଶନ୍ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ, ନିଜର ସେବା ପ୍ରଥମେ କର, ଯଦି ନିଜର ସେବା କରିଲ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା ସ୍□ତଃ ହିଁ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯୋଗର ଅନୁଭୂତି କରିବାକୁ ହେଲେ ଦୃଢତାର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା - ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ସ୍ଥାପନାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତେଯେତେ ଜ୍□ାଳାସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ବିନାଶର ଜ୍□ାଳା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ । ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପର ଯୋଗ ବିଶ୍□ର ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲୁ ରହିବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍□ାରା ବିନାଶ ଜ୍□ାଳାକୁ ପବନ ମିଳିଯିବ ଏବଂ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ବିନାଶର ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍□ଳିତ ହେବ, ଜ୍□ାଳା ଦ୍□ାରା ଜ୍□ାଳା ପ୍ରଜ୍□ଳିତ ହେବ ।